

УДК 330.341

Кочерженко К. – ст. гр. БМм-51

Тернопільський національний технічний університет імені Івана Пулюя

СТРАТЕГІЧНЕ УПРАВЛІННЯ ІННОВАЦІЙНОЮ ДІЯЛЬНІСТЮ В УКРАЇНІ

Науковий керівник: Шведа Н.М.

Світовий статус держав визначають за двома інтегральними показниками, а саме: технічним рівнем та здатністю до технологічного розвитку. Світова практика вже не одне десятиліття використовує для визначення якісних змін у виробництві термін “innovation”, що в перекладі означає інновація, нововведення.

Першим термін “інновація” увів у науковий обіг відомий австроамериканський економіст Й. Шумпетер. Він розглядав інновації як практичне використання розроблених новинок, поєднаних в системи або створення таких систем (структур) виробничої діяльності, які досі не використовувались суспільною практикою. Загалом інновація – це надзвичайно важлива для сьогодення економічна категорія, основний зміст якої – сукупність ідей і пропозицій, які можуть бути засадами створення нових видів продукції або ж спрямованих на поліпшення споживчих характеристик вже створених товарів.

Стратегічний суспільний ефект інновацій полягає у їх здатності: а) прискорювати підвищення рівня продуктивності виробництва, що важливо за умов дефіциту відповідних чинників; б) забезпечувати прискорення збільшення обсягів виробництва; в) прискорювати структурні зрушення, сприяти перерозподілу ресурсів на перспективних напрямках суспільно-економічного розвитку; г) підвищувати статус країни в глобальній економіці та національну конкурентоспроможність.

Інновація є результатом усунення існуючих проблем, а отже, засобом досягнення стратегічних цілей підприємства. Інноваційна стратегія дає змогу конкретно виділити цілі, методи, засоби впровадження і сферу застосування будь-яких інновацій на підприємстві. Управління інноваціями – це управління нестандартними процесами, перебіг яких можна прогнозувати лише на підставі наукових досліджень. Стратегічне управління інноваційною діяльністю відбувається відповідно до вимог системного підходу. При цьому через зворотні зв'язки уточнюються стратегії вищого рівня.

Реалізація конкретних завдань інноваційної стратегії потребує насамперед визначення її типу, що зумовить логіку та послідовність безпосереднього застосування відповідних засобів. Таких типів може бути кілька: а) підтримка дифузії інновації, тобто копіювання шляхом патентів і технологій за кордоном з метою подальшого самостійного удосконалення; б) підтримка експансії іноземного капіталу, тобто інтеграція з передовими транснаціональними корпораціями; в) підтримка “точок зростання” тих галузей, які досягли успіху в науковотехнічних розробках.

Узагальнюючи викладене, зазначимо, що для досягнення економічної ефективності підприємствам необхідно здійснювати стратегічне управління інноваційною діяльністю. Доцільно здійснювати формування ефективного механізму реалізації інноваційного потенціалу підприємств для того, щоб зменшити відставання нашої держави від світового рівня. Реалізація інноваційного потенціалу підприємств позитивно впливатиме як на досягнення економічної стабілізації, так і на забезпечення економічного розвитку на новій технологічній і технічній основі.